

Arrest

nr. 313 236 van 20 september 2024
in de zaak RvV x / XI

Inzake: x

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. HAUWEN
Rue de Chaudfontaine 11
4020 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat x, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 21 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 19 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juni 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juli 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat C. HAUWEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 4 september 2021 samen haar dochter S., diende op 6 september 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoeksters vingerafdrukken werden genomen in Griekenland op 18 juli 2019 (Eurodac). Eind maart 2022 beviel verzoekster van haar dochter Sa.

1.2. Op 19 februari 2024 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 20 februari 2024 verzoekster ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt.

“Asielaanvraag: 06/09/2021

Overdracht CGVS: 19/10/2021

U had een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 21 november 2023 van 13u42 tot 17u00 in het bijzijn van een tolk Somalisch. Uw raadsman, meester Hauwen, was aanwezig gedurende het hele persoonlijk onderhoud.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te hebben en geboren te zijn in Hargeisa in Somaliland. U groeide op in het dorp Halgan in het district Buloburde van de provincie Hiraan. Sinds u jong was is uw vader vermist. Nadat u getrouwd was, in 2016, verhuisde u naar Buloburde bij uw schoonfamilie. U beviel na twee maanden van uw dochter, S.(...) A.(...) N.(...) (OV.). Die nacht vertrok uw man en verliet hij Somalië.

In maart 2019 kwamen Alshabaab bij u omdat ze uw man zochten. Ze kwamen een tweede keer en toen vroegen ze naar u. Ze zeiden dat uw man een ongelovige was en dat ze u zouden uithuwelijken aan een andere man. Na een maand vluchtte u weg. U verliet Somalië op 20 juni 2019.

U reisde naar Italië waar u uw man terugvond. Hij kwam u bezoeken maar u vermoedde dat hij een ander gezin had. Hij verliet u en u reisde verder naar België. U diende op 6 september 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Op [...] maart 2022 werd uw tweede dochter, Sa.(...) F.(...) M.(...) (OV.) geboren.

Bij terugkeer vreest u dat uw dochters besneden zullen worden. Uw schoonmoeder dreigde dat ze uw jongste dochter bij haar moest laten zodat ze haar kon laten besnijden.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u besnijdenisattesten van u en uw dochters neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Hoewel u aan het initiatief ligt van deze asielpcedure en hoewel u de enige ontvanger van deze beslissing bent, werden S.(...) A.(...) N.(...) en Sa.(...) F.(...) M.(...) er door u uitdrukkelijk en integraal bij betrokken in elke etappe van dit verzoek. Hun namen komen namelijk uitdrukkelijk voor in het document "bijlage 26", ingeschreven op (datum 6 september 2021). Tijdens het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 20) vermeldde u het risico, wat hen betreft, op vrouwelijke genitale verminking. Na een volledig onderzoek van uw administratieve dossier meent het Commissariaat-generaal dat het nodig is, afzonderlijke beslissingen voor u en voor uw dochters te nemen omdat het specifieke elementen vaststelt die dit rechtvaardigen.

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.

U verklaarde dat Alshabaab uw man benaderde en hem vroegen om bij hen aan te sluiten. U kwam dit pas te weten nadat uw man gevlucht was (CGVS, p. 11). Het is niet aannemelijk dat uw man u niet vertelde dat hij door Alshabaab benaderd werd. Dit betekende immers ook een gevaar voor u toen u bij uw man ging wonen toen u hoogzwanger was. Deze onaannemelijkheid brengt de geloofwaardigheid van uw asielmotieven in het gedrang. Bovendien moet worden opgemerkt dat u weinig weet over deze problemen van uw man.

Zo weet u niet wanneer hij door Alshabaab werd benaderd, hoe dit gebeurde en door welke leden van Alshabaab (CGVS, p. 12).

Dat u niet beter op de hoogte bent van de problemen van uw man dat afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven. Te meer omdat u uw man opnieuw zag in Italië en hem kon vragen naar zijn redenen van vertrek.

Verder verklaarde u dat uw man vluchtte toen u van uw dochter beviel, in mei 2017. In maart 2019 kwamen Alshabaab uw man zoeken. Toen ze hem niet vonden kwamen ze een tweede keer en zeiden ze dat ze u zouden uithuwelijken (CGVS, p. 10 – 11). Het is niet aannemelijk dat Alshabaab twee jaar zouden wachten om uw man te komen opzoeken. Hij had immers lang het land verlaten, en u had in tussentijd geen problemen gehad met Alshabaab. Als Alshabaab de bedoeling hadden om hem te rekruteren, kan verwacht

worden dat ze hem eerder zouden komen halen. Deze onaannemelijkheid zet de geloofwaardigheid van uw asielmotieven op de helling.

Voorts stelt u dat Alshabaab u waarschuwde dat ze zouden terugkomen om u mee te nemen en uit te huwelijken. U bleef daarna nog 15 dagen in het huis wonen voordat u naar uw moeder ging (CGVS, p. 10). Dat u nog twee weken in het huis bleef wonen terwijl er gedreigd was dat u zou meegenomen worden, is niet aannemelijk. U zou immers een groot risico lopen door op dezelfde plaats te blijven. Toen u met deze onaannemelijkheid geconfronteerd werd, antwoordde u dat u geen geld had om te reizen (CGVS, p. 13). Dit antwoord klaart niet uit waarom u twee weken later plots wel geld had. Bovendien ging u naar uw moeder die op slechts een uur reizen van u woonde (CGVS, p. 7). Daarnaast moet worden opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat Alshabaab u zou komen waarschuwen dat ze u gaan uithuwelijken (CGVS, p. 15). Zo gaven ze u de kans om aan hen te ontsnappen. Deze elementen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

In verband met uw minderjarige dochters S.(...) A.(...) N.(...) en Sa.(...) F.(...) M.(...), geboren op respectievelijk [...] mei 2017 en [...] maart 2022 in respectievelijk Buloburde en Verviers, hebt u, wat hen betreft, een vrees voor vrouwelijke genitale verminking in geval van terugkeer naar Somalië aangehaald. Na een grondig onderzoek van de aangehaalde vrees in hoofde van deze kinderen heb ik besloten, hen de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen omdat er, wat hen betreft, een risico op vrouwelijke genitale verminking bestaat. Ten informatieve titel vestig ik uw aandacht op het feit dat België vrouwelijke genitale verminking streng veroordeelt. Deze praktijk maakt het voorwerp uit van een specifieke strafbaarstelling in het Belgisch recht op basis van de volgende wetsbepalingen: Artikel 409 van het Strafwetboek: “§1. Hij die eender welke vorm van verminking van de genitaliën van een persoon van het vrouwelijk geslacht uitvoert, vergemakkelijkt of bevordert, met of zonder haar toestemming, wordt gestraft met gevangenisstraf van drie jaar tot vijf jaar. De poging wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar.” §2. Indien de verminking uitgevoerd wordt op een minderjarige of met een winstoogmerk, is de straf opsluiting van vijf jaar tot zeven jaar.” § 3. Indien de verminking een ongeneeslijk lijkende ziekte of een blijvende arbeidsongeschiktheid heeft veroorzaakt, is de straf opsluiting van vijf jaar tot tien jaar. § 4. Wanneer de verminking zonder het oogmerk om te doden, toch de dood ten gevolge heeft, is de straf opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar.” § 5. Is de in § 1 bedoelde verminking op een minderjarige of een persoon die uit hoofde van zijn lichaams- of geestestoestand niet bij machte is om in zijn onderhoud te voorzien, uitgevoerd door zijn vader, moeder of andere bloedverwanten in de opgaande lijn, of door enige andere persoon die gezag heeft over de minderjarige of de onbekwame, of door een persoon die hen onder zijn bewaring heeft, of door een persoon die occasioneel of gewoonlijk samenwoont met het slachtoffer, dan wordt het minimum van de bij de §§ 1 tot 4 bepaalde straffen verdubbeld in geval van gevangenisstraf en met twee jaar verhoogd in geval van opsluiting.” Artikel 10ter, 2° van het Wetboek van Strafvordering: “Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan: ... 2° een van de misdrijven bepaald in de artikelen 371/1 tot 377 en 409, van hetzelfde Wetboek, indien het feit werd gepleegd op een minderjarige.” Artikel 422 bis van het Strafwetboek, dat het niet-verlenen van bijstand aan een persoon in gevaar strafbaar stelt en betrekking heeft op elke persoon die het gevaar voor een jong meisje dat wordt bedreigd met genitale verminking, niet zou melden, bepaalt het volgende: “Met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete [...] wordt gestraft hij die verzuimt hulp te verlenen of te verschaffen aan iemand die in groot gevaar verkeert, hetzij hij zelf diens toestand heeft vastgesteld, hetzij die toestand hem is beschreven door degenen die zijn hulp inroepen. [...] De straf bedoeld in het eerste lid wordt op twee jaar gebracht indien de persoon die in groot gevaar verkeert, minderjarig is.” De commissaris-generaal dient u ervan op de hoogte te brengen dat het krachtens artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering zijn plicht is om, bij de uitoefening van zijn functie, bij de procureur des konings elke inbreuk op artikel 409 en 422 bis van het Strafwetboek aan te geven.

Wat uw eigen genitale verminking betreft, wordt dit element niet in vraag gesteld. Deze beslissing is echter niet gebaseerd op de realiteit van de verminking die u hebt ondergaan.

Wat de afwezigheid van vrouwelijke genitale verminking bij uw dochters betreft, werd dit document in aanmerking genomen door het Commissariaat-generaal bij de erkenning van de vluchtelingenstatus aan Sara en Samara. Dit document versterkt namelijk de overtuiging van het Commissariaat-generaal dat uw dochters moeten worden beschermd.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS/UNHCR/SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie._overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit.

De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het

geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Hiraan te worden beoordeeld.

Hiraan wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Hiraan een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Hiraan is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Hiraan vormt samen met de regio Middle Shabelle de deelstaat Hirshabelle. Hiraan is één van de bolwerken van al-Shabaab. Al-Shabaab controleerde grote delen van de landelijke gebieden en belangrijke aanvoerroutes. Echter, sinds het begin van het militair offensief van de regeringstroepen en hun bondgenoten in de zomer van 2022 is de controle van al-Shabaab in beweging. Er vonden confrontaties plaats tussen al-Shabaabstrijders, het nationale leger en ATMIS. Het Somalische leger voerde ook operaties uit tegen al-Shabaab samen met lokale clanmilities (de Macawiisley). De regering zou eind september 2022 in een tijdspanne van drie weken de controle over 40 nederzettingen in de regio Hiraan herwonnen hebben, hoewel in oktober 2022 gemeld werd dat geen van hen grote steden waren en dat al-Shabaab sindsdien de controle over sommige van deze gebieden had herwonnen. Hiraan wordt tevens gekenmerkt door clanconflicten.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Hiraan geschat op 420.060 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 207 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (104). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten, de regionale politie en clanmilities, militaire operaties van het Somalische leger, soms met de hulp van de Hawadle-clanmilities, tegen al-Shabaab en aanvallen van de Hawadleclan tegen al-Shabaab. ACLED tekent ook enkele gevallen op van gevechten tussen troepen van het nationale leger en interclangeweld. De 406 dodelijke slachtoffers zijn voornamelijk soldaten, politieagenten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of clanconflicten. ACLED noteert ook burgerdoden door dit geweld. In de categorie explosions/remote violence telt ACLED 57 incidenten, waarbij al-Shabaab vooral aanvallen pleegt tegen nationale en internationale strijdkrachten, Hawadle-clanmilities en burgers. Al-Shabaab gebruikt hiervoor IED's, handgranaten, morteraanvallen, autobommen en voert vijf zelfmoordaanslagen uit. De overige incidenten zijn vooral operaties tegen al-Shabaab uitgevoerd door het nationale leger, luchtaanvallen door het US AFRICOM en het Turkse leger in Somalië (TURKSOM).

Er worden 95 burgerdoden geregistreerd voor dit type van geweld, vooral door de zelfmoordaanslagen van al-Shabaab.

Bij incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) noteert ACLED 46 incidenten. Al-Shabaab is in 15 van de 46 incidenten de actor. De groepering ontvoert onder andere boeren en herders van de Hawadleclan als wraakactie en doodt burgers waaronder een koranleraar en zakenman. Daarnaast noteert ACLED 25 incidenten van clangeweld door verschillende clanmilities tegen burgers behorende tot andere clans. Bijna alle intern ontheemden die vluchtten omwille van overstromingen en in mindere mate omwille van droogte en conflict/onveiligheid, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Hiraan sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Hiraan in uw hoofdte mate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Hiraan een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te

maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

"Schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, van artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en van artikelen 48/3 tot artikel 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen."

Verzoekster volhardt in haar verklaringen.

Verzoekster betwist de relevantie van de weigeringsgronden van de bestreden beslissing, die zijn gebaseerd op een subjectieve en gedeeltelijke beoordeling van haar verklaringen. De bestreden beslissing stelt enkel dat verzoeksters asielverhaal niet "*plausibel*" is, zonder rekening te houden met alle verklaringen van verzoekster, haar specifieke profiel, haar status als vrouw, haar opleiding, haar conservatieve achtergrond, het gewicht van de traditie en de informatie over haar land van herkomst. Verzoekster is altijd consequent geweest. Er is geen tegenstrijdigheid in haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken of het Commissariaat-generaal. Verzoekster was ook steeds spontaan. Ook hier heeft de bestreden beslissing niet het tegendeel beweerd. Verzoekster heeft uitgelegd wat zij wist, zonder nieuwe feiten te verzinnen. Verzoekster komt uit een zichtbaar conservatieve achtergrond, waar tradities belangrijk zijn en waar vrouwen niet vrij over hun eigen lot kunnen beslissen. Zij heeft alleen op een koranschool gezeten, heeft als kind genitale verminking ondergaan en woont in een regio van Somalië waar milities zoals Al-Shabaab sterk aanwezig zijn, zoals de bestreden beslissing zelf erkent. Zij heeft nooit buitenshuis gewerkt en deed het huishouden. Verzoekster werd zwanger hoewel ze op dat moment niet getrouwd was met haar partner en ze niet samenwoonden. Ze legde uit dat de familie van die man erg traditioneel was. Daarom moest zij in 2016 met hem trouwen voordat zij zou bevallen, om haar schoonfamilie niet te schande te maken door een buitenechtelijk kind ter wereld te brengen. Zoals traditioneel was zij ook verplicht om na haar huwelijk en om te bevallen in het huis van haar schoonfamilie te gaan wonen.

Volgens verzoeksters verklaringen heeft zij in werkelijkheid slechts twee maanden met haar echtgenoot samengewoond voordat hij in 2017, op de dag van de geboorte van haar oudste dochter, Somalië verliet. Vervolgens heeft die man zijn leven weer opgebouwd in Italië, hetgeen in de bestreden beslissing niet wordt betwist. Ondanks het vertrek van haar echtgenoot moest verzoekster met haar dochter in het huis van haar schoonouders blijven wonen. Zij heeft tegenover het Commissariaat-generaal verklaard dat zij door haar schoonfamilie niet goed is behandeld en dat zij daarom geen contact meer met hen heeft. Zoals verzoekster

heeft uitgelegd, heeft de moeder van haar man haar pas de dag na haar bevalling verteld dat haar man was benaderd door Al-Shabaab en dat hij om die reden was gevlucht. Het gewicht van de traditie stond niet toe dat haar schoonfamilie haar weigerde in te trekken met het argument dat Al-Shabaab haar echtgenoot wilde rekruteren. Verzoeksters familie heeft haar gedwongen bij hen in te trekken omdat zij hoogzwanger was.

Zoals verzoekster heeft uitgelegd, wilde haar schoonmoeder haar dit niet van tevoren vertellen omdat verzoekster zwanger was en haar schoonmoeder haar niet wilde stressen. Ze vroeg wel om informatie maar kreeg niet te horen hoe lang voor haar bevalling ze haar man hadden benaderd. Haar schoonfamilie gaf alleen aan dat het was voordat zij bij hen introk. Volgens de schoonmoeder van verzoekster hebben ze haar man benaderd om gerekruteerd te worden, omdat Al-Shabaab in de regio veel strijders verloor, zodat ze met geweld moesten rekruteren, waarbij ze soms mensen ontvoerden of doodden als ze weigerden. Verzoekster en haar schoonfamilie hadden geen goede contacten en zij verklaarde dat zij door hen niet goed was behandeld. Verzoekster en de vader van haar kinderen waren gedwongen te trouwen om haar familie niet in diskrediet te brengen. Ze kenden elkaar nog niet lang, woonden nog maar een paar weken samen en haar man legde zijn problemen niet aan haar uit. In Somalië staat het gewicht van de traditie en de patriarchale samenleving niet toe dat vrouwen hun man veel vragen stellen. Mannen delen niet alles met hun vrouwen. Verzoekster legde uit dat haar echtgenoot zijn leven opnieuw had opgebouwd met iemand anders nadat hij in 2017 het land had verlaten om naar Italië te gaan, en dat hij niet erg blij was om verzoekster en haar dochter in Italië te zien. Zij werden door hem niet goed ontvangen. Verzoekster legde uit dat zij van plan was geweest om meer informatie te vragen over haar problemen in Somalië met Al-Shabaab toen zij elkaar weer ontmoetten in Italië, maar haar man was onaangenaam tegen haar. Verzoekster zag hem nog een paar keer, werd weer zwanger van hem, maar hij liet haar weer in de steek, terwijl zij nog zwanger was.

Verzoekster en haar man hebben momenteel geen contact. Vermoedelijk leek verzoeksters man niet echt om haar te geven. Vanwege deze gecompliceerde familiecontext en het gewicht van de traditie is het waarschijnlijk dat verzoekster niet eerder door haar man en zijn schoonfamilie op de hoogte is gesteld van de problemen die hij vóór zijn huwelijk en intrek bij zijn schoonfamilie had ondervonden met Al-Shabaab. Bovendien kan verzoekster onmogelijk verklaren waarom Al-Shabaab tot maart 2019 heeft gewacht om haar te bezoeken en haar mee te delen dat zij zou hertrouwen. Het is echter niet onaannemelijk dat de milities verzoekster te laat hebben aangevallen, in de hoop vooral verzoekster te kunnen hertrouwen met een man uit hun militie. Verzoekster heeft het bezoek van de militie op 15 maart 2019 kunnen verklaren.

Verzoekster legde ook uit dat ze nog 15 dagen bij haar schoonfamilie had moeten blijven omdat ze geen geld had om te reizen. Haar schoonfamilie was niet rijk en verkreeg wat geld voor haar door thee te verkopen. Natuurlijk was ze bang en vreesde ze de terugkeer van de milities. De moeder van verzoekster is ook arm en kon zichzelf niet onderhouden. Ze kon zich echter nergens verbergen tot ze het huis van haar schoonfamilie kon verlaten. Ze weet niet waarom Al-Shabaab niet is teruggekomen om haar met geweld mee te nemen voordat ze naar het huis van haar moeder vertrok. Ze kan duidelijk de agenda van de Al-Shabaab milities en hun echte prioriteiten op het terrein niet kennen.

Het feit dat Al-Shabaab de dreigementen niet onmiddellijk heeft uitgevoerd, volstaat niet om de asielaanvraag van verzoekster in twijfel te trekken. Tot slot blijkt uit objectieve informatie over Somalië dat jonge Somalische vrouwen zoals verzoekster zeer vaak het doelwit zijn van verkrachting en gedwongen huwelijken door de milities van Al-Shabaab. Verzoekster verwijst naar landeninformatie hieromtrent. De verklaringen van verzoekster dat zij het risico liep onder dwang te worden uitgehuwelijkt aan een lid van die militie indien zij naar haar land van herkomst zou terugkeren, waren dan ook geenszins ongeloofwaardig in het licht van verzoeksters profiel en de beschikbare informatie over haar land van herkomst. Dit geldt des te meer in verzoeksters regio, Hiraan, waar de sterke aanwezigheid van Al-Shabaab niet wordt betwist. Evenmin wordt betwist dat verzoeksters vader door deze militie is ontvoerd toen zij nog een kind was. De mensen in verzoeksters regio worden letterlijk bedreigd door de milities van Al-Shabaab. Verzoekster moet in de eerste plaats als vluchteling worden erkend op grond van een gegronde vrees voor vervolging wegens haar status van vrouw.

Verzoekster verzoekt subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus wegens willekeurig geweld tegen burgers in haar regio van herkomst. Er wordt niet betwist dat verzoekster afkomstig is uit de regio Hiraan. Zoals in de bestreden beslissing zelf wordt erkend, is de regio Hiraan één van de bolwerken van Al-Shabaab. Deze regio wordt ook gekenmerkt door conflicten tussen clans. De bestreden beslissing erkent dat uit de beschikbare objectieve informatie blijkt dat in deze regio het willekeurige geweld een hoog niveau bereikt en dat bijgevolg een lager niveau van persoonlijke omstandigheden noodzakelijk is om aan te tonen dat een persoon een reëel risico op ernstige schade zou lopen indien hij naar Hiraan zou worden teruggestuurd.

De bestreden beslissing houdt geen rekening met het bijzonder profiel van verzoekster. Het verzoekschrift verwijst naar bovenstaande beschrijving.

Voorts heeft verzoekster in haar land van herkomst geen vaderfiguur meer die haar beschermt tegen aanvallen van de milities. Haar man heeft haar verlaten, haar vader is lang geleden verdwenen en zij heeft geen oudere broer. Haar moeder leeft in armoede, samen met de jongere broers en zussen van verzoekster. Verzoekster legde uit dat haar moeder verzoekster en haar kinderen niet kon onderhouden. Verzoekster kon niet bij haar moeder komen wonen. Bovendien heeft zij vandaag geen contact meer met hen, aangezien zij hun telefoonnummer niet heeft. Bovendien heeft verzoekster geen contact meer met haar schoonfamilie en kan zij uiteraard niet meer bij hen komen wonen, omdat zij in dat gezin niet goed is behandeld en haar schoonmoeder haar twee dochters wil besnijden. Ook staat vast dat zij in geen enkele andere regio van Somalië familie of vrienden heeft. Zoals blijkt uit de objectieve informatie hierboven, is de bescherming van Somalische vrouwen verbonden met hun vader, hun echtgenoot, hun familienetwerk, hun uitgebreide familienetwerk en hun clan. In de Somalische samenleving wordt het als strijdig met cultuur en religie beschouwd als een vrouw alleen woont. De veiligheidssituatie is vooral moeilijk voor alleenstaande vrouwen die geen clannetwerk hebben. Vrouwen die de sociale normen hebben overtreden, kunnen worden verstoten. Daarnaast blijft het moeilijk voor een alleenstaande vrouw om een huis te huren, verkopen of kopen, omdat ze als prostituee beschouwd kan worden. Een alleenstaande vrouw zonder man kan ook blootgesteld worden aan seksueel geweld. Gezinnen met alleenstaande vrouwen staan meer bloot aan ondervoeding. Verzoekster verwijst naar landeninformatie aangaande gerichte aanvallen op vrouwen in de provincie Hiraan.

In het licht van al deze overwegingen loopt verzoekster een reëel risico te worden onderworpen aan fysiek of seksueel geweld, of erger nog, onder dwang te worden uitgehuwelijkt, indien zij terugkeert naar haar land van herkomst, in de context van het gewapende conflict tussen verschillende milities en regeringstroepen.

3.1.2. In een nota met opmerkingen van 4 april 2024 stelt de commissaris-generaal dat het middel ongegrond is.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekster geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat zij een nood heeft aan internationale bescherming.

3.3. Verzoekster slaagt er niet in haar nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoekster zich in haar verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van haar verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Gelet hierop, acht de Raad de volgende motieven van de bestreden beslissing correct en pertinent:

“Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.

U verklaarde dat Alshabaab uw man benaderde en hem vroegen om bij hen aan te sluiten. U kwam dit pas te weten nadat uw man gevlucht was (CGVS, p. 11). Het is niet aannemelijk dat uw man u niet vertelde dat hij door Alshabaab benaderd werd. Dit betekende immers ook een gevaar voor u toen u bij uw man ging wonen toen u hoogzwanger was. Deze onaannemelijkheid brengt de geloofwaardigheid van uw asielmotieven in het gedrang. Bovendien moet worden opgemerkt dat u weinig weet over deze problemen van uw man. Zo weet u niet wanneer hij door Alshabaab werd benaderd, hoe dit gebeurde en door welke leden van Alshabaab (CGVS, p. 12). Dat u niet beter op de hoogte bent van de problemen van uw man dat afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven. Te meer omdat u uw man opnieuw zag in Italië en hem kon vragen naar zijn redenen van vertrek.

Verder verklaarde u dat uw man vluchtte toen u van uw dochter beviel, in mei 2017. In maart 2019 kwamen Alshabaab uw man zoeken. Toen ze hem niet vonden kwamen ze een tweede keer en zeiden ze dat ze u zouden uithuwelijken (CGVS, p. 10 – 11). Het is niet aannemelijk dat Alshabaab twee jaar zouden wachten om uw man te komen opzoeken. Hij had immers lang het land verlaten, en u had in tussentijd geen problemen gehad met Alshabaab. Als Alshabaab de bedoeling hadden om hem te rekruteren, kan verwacht

worden dat ze hem eerder zouden komen halen. Deze onaannemelijkheid zet de geloofwaardigheid van uw asielmotieven op de helling.

Voorts stelt u dat Alshabaab u waarschuwde dat ze zouden terugkomen om u mee te nemen en uit te huwelijken. U bleef daarna nog 15 dagen in het huis wonen voordat u naar uw moeder ging (CGVS, p. 10). Dat u nog twee weken in het huis bleef wonen terwijl er gedreigd was dat u zou meegenomen worden, is niet aannemelijk. U zou immers een groot risico lopen door op dezelfde plaats te blijven. Toen u met deze onaannemelijkheid geconfronteerd werd, antwoordde u dat u geen geld had om te reizen (CGVS, p. 13). Dit antwoord klaart niet uit waarom u twee weken later plots wel geld had. Bovendien ging u naar uw moeder die op slechts een uur reizen van u woonde (CGVS, p. 7). Daarnaast moet worden opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat Alshabaab u zou komen waarschuwen dat ze u gaan uithuwelijken (CGVS, p. 15). Zo gaven ze u de kans om aan hen te ontsnappen. Deze elementen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

In verband met uw minderjarige dochters S.(...) A.(...) N.(...) en Sa.(...) F.(...) M.(...), geboren op respectievelijk [...] mei 2017 en [...] maart 2022 in respectievelijk Buloburde en Verviers, hebt u, wat hen betreft, een vrees voor vrouwelijke genitale verminking in geval van terugkeer naar Somalië aangehaald. Na een grondig onderzoek van de aangehaalde vrees in hoofde van deze kinderen heb ik besloten, hen de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen omdat er, wat hen betreft, een risico op vrouwelijke genitale verminking bestaat. Ten informatieve titel vestig ik uw aandacht op het feit dat België vrouwelijke genitale verminking streng veroordeelt. Deze praktijk maakt het voorwerp uit van een specifieke strafbaarstelling in het Belgisch recht op basis van de volgende wetsbepalingen: Artikel 409 van het Strafwetboek: “§1. Hij die eender welke vorm van verminking van de genitaliën van een persoon van het vrouwelijk geslacht uitvoert, vergemakkelijkt of bevordert, met of zonder haar toestemming, wordt gestraft met gevangenisstraf van drie jaar tot vijf jaar. De poging wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar.” §2. Indien de verminking uitgevoerd wordt op een minderjarige of met een winstoogmerk, is de straf opsluiting van vijf jaar tot zeven jaar.” § 3. Indien de verminking een ongeneeslijk lijkende ziekte of een blijvende arbeidsongeschiktheid heeft veroorzaakt, is de straf opsluiting van vijf jaar tot tien jaar. § 4. Wanneer de verminking zonder het oogmerk om te doden, toch de dood ten gevolge heeft, is de straf opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar.” § 5. Is de in § 1 bedoelde verminking op een minderjarige of een persoon die uit hoofde van zijn lichaams- of geestestoestand niet bij machte is om in zijn onderhoud te voorzien, uitgevoerd door zijn vader, moeder of andere bloedverwanten in de opgaande lijn, of door enige andere persoon die gezag heeft over de minderjarige of de onbekwame, of door een persoon die hen onder zijn bewaring heeft, of door een persoon die occasioneel of gewoonlijk samenwoont met het slachtoffer, dan wordt het minimum van de bij de §§ 1 tot 4 bepaalde straffen verdubbeld in geval van gevangenisstraf en met twee jaar verhoogd in geval van opsluiting.” Artikel 10ter, 2° van het Wetboek van Strafvordering: “Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan: ... 2° een van de misdrijven bepaald in de artikelen 371/1 tot 377 en 409, van hetzelfde Wetboek, indien het feit werd gepleegd op een minderjarige.” Artikel 422 bis van het Strafwetboek, dat het niet-verlenen van bijstand aan een persoon in gevaar strafbaar stelt en betrekking heeft op elke persoon die het gevaar voor een jong meisje dat wordt bedreigd met genitale verminking, niet zou melden, bepaalt het volgende: “Met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete [...] wordt gestraft hij die verzuimt hulp te verlenen of te verschaffen aan iemand die in groot gevaar verkeert, hetzij hij zelf diens toestand heeft vastgesteld, hetzij die toestand hem is beschreven door degenen die zijn hulp inroepen. [...] De straf bedoeld in het eerste lid wordt op twee jaar gebracht indien de persoon die in groot gevaar verkeert, minderjarig is.” De commissaris-generaal dient u ervan op de hoogte te brengen dat het krachtens artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering zijn plicht is om, bij de uitoefening van zijn functie, bij de procureur des konings elke inbreuk op artikel 409 en 422 bis van het Strafwetboek aan te geven.

Wat uw eigen genitale verminking betreft, wordt dit element niet in vraag gesteld. Deze beslissing is echter niet gebaseerd op de realiteit van de verminking die u hebt ondergaan. Wat de afwezigheid van vrouwelijke genitale verminking bij uw dochters betreft, werd dit document in aanmerking genomen door het Commissariaat-generaal bij de erkenning van de vluchtelingenstatus aan S. en Sa. Dit document versterkt namelijk de overtuiging van het Commissariaat-generaal dat uw dochters moeten worden beschermd.”

In zoverre verzoekster afbreuk tracht te doen aan voorgaande motieven door te stellen dat er geen rekening werd gehouden met haar profiel, benadrukt de Raad dat, aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters persoonlijke problemen en die van haar man, er evenmin geloof kan worden gehecht aan haar profiel van een alleenstaande vrouw met twee minderjarige kinderen zonder ondersteunend familiaal netwerk in Somalië.

Ook waar verzoekster stelt dat haar schoonfamilie haar niet goed behandeld zou hebben kan geen verschoning vormen voor haar gebrekkige kennis. Verzoekster heeft haar man tevens opnieuw gezien in Italië, waar ze verklaarde één maand bij hem te zijn geweest en opnieuw zwanger te zijn geworden (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 9), waardoor het niet kan overtuigen dat zij niet op de hoogte was van de problemen van haar man met Al-Shabaab. Van verzoekster kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat zij een poging doet zich te informeren omtrent de problemen van haar man, die naar eigen

zeggen de aanleiding hebben gevormd tot haar persoonlijke problemen met Al-Shabaab. Verzoekster kan de gecompliceerde familiecontext en het gewicht van de Somalische traditie dan ook niet gebruiken ter verschoning van het opmerkelijke gebrek aan kennis in haar hoofd.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, verwijst de Raad integraal naar de vaststellingen van de bestreden beslissing: *"Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.*

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om herovert gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de

regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Hiraan te worden beoordeeld.

Hiraan wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Hiraan een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Hiraan is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Hiraan vormt samen met de regio Middle Shabelle de deelstaat Hirshabelle. Hiraan is één van de bolwerken van al-Shabaab. Al-Shabaab controleerde grote delen van de landelijke gebieden en belangrijke aanvoerroutes. Echter, sinds het begin van het militair offensief van de regeringstroepen en hun bondgenoten in de zomer van 2022 is de controle van al-Shabaab in beweging. Er vonden confrontaties plaats tussen al-Shabaabstrijders, het nationale leger en ATMIS. Het Somalische leger voerde ook operaties uit tegen al-Shabaab samen met lokale clanmilities (de Macawiisley). De regering zou eind september 2022 in een tijdspanne van drie weken de controle over 40 nederzettingen in de regio Hiraan herwonnen hebben, hoewel in oktober 2022 gemeld werd dat geen van hen grote steden waren en dat al-Shabaab sindsdien de controle over sommige van deze gebieden had herwonnen. Hiraan wordt tevens gekenmerkt door clanconflicten.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Hiraan geschat op 420.060 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 207 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (104). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten, de regionale politie en clanmilities, militaire operaties van het Somalische leger, soms met de hulp van de Hawadle-clanmilities, tegen al-Shabaab en aanvallen van de Hawadleclan tegen al-Shabaab. ACLED tekent ook enkele gevallen op van gevechten tussen troepen van het nationale leger en interclangeweld. De 406 dodelijke slachtoffers zijn voornamelijk soldaten, politieagenten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of clanconflicten. ACLED noteert ook burgerdoden door dit geweld. In de categorie explosions/remote violence telt ACLED 57 incidenten, waarbij al-Shabaab vooral aanvallen pleegt tegen nationale en internationale strijdkrachten, Hawadle-clanmilities en burgers. Al-Shabaab gebruikt hiervoor IED's, handgranaten, mortieraanvallen, autobommen en voert vijf zelfmoordaanslagen uit. De overige incidenten zijn vooral operaties tegen al-Shabaab uitgevoerd door het nationale leger, luchtaanvallen door het US AFRICOM en het Turkse leger in Somalië (TURKSOM). Er worden 95 burgerdoden geregistreerd voor dit type van geweld, vooral door de zelfmoordaanslagen van al-Shabaab. Bij incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) noteert ACLED 46 incidenten. Al-Shabaab is in 15 van de 46 incidenten de actor. De groepering ontvoert onder andere boeren en herders van de Hawadleclan als wraakactie en doodt burgers waaronder een koranleerling en zakenman. Daarnaast noteert ACLED 25 incidenten van clangeweld door verschillende clanmilities tegen burgers behorende tot andere clans. Bijna alle intern ontheemden die vluchtten omwille van overstromingen en in mindere mate omwille van droogte en conflict/onveiligheid, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Hiraan sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Hiraan in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Hiraan een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

Verzoekster verwijst slechts naar elementen die verband houden haar profiel, maar dit werd reeds beoordeeld en als ongeloofwaardig geapprecieerd. Zij voert ook geen andere redenen aan waarom zij niet zou kunnen terugkeren naar Somalië.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP